

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 161) findes i tidenden sp. 6877, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 2989).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 134 stemmer mod 2; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i ferieloven. (Forlængelse af ferie m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 155) findes i tidenden sp. 6919).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arne Larsen: Ved denne tredjebehandling af forslaget om ændring i ferieloven må jeg på socialistisk folkepartis vegne erklære, at vi er meget betænkelige ved at stemme for dette lovforslag med de ændringer og forringelser, bortset fra ferietidens forlængelse, som indeholdes i dette lovforslag. Det drejer sig især om dekretet, der tvinger lønmodta-

gere til at holde ferie mellem jul og nytår, såfremt en arbejdsgiver ensidigt ud fra sin betragtning mener, at det er rigtigt at lukke virksomheden i denne periode. Derved gør man mere eller mindre ferieforlængelsen, som vi nu vedtager, problematisk.

Vi erkender, at der er et problem i forbindelse med udbetaling af understøttelse i denne periode, og at der er et problem med lediges væren til rådighed for arbejdsmarkedet, men jeg tror, at dette problem bør og skal løses på en anden måde, i alle tilfælde ikke i forbindelse med ferieloven.

Ved anden behandling fik socialistisk folkeparti og socialdemokratiet støtte fra fru Grethe Philip, fru Hanne Budtz og fru Eva Ree i vore synspunkter om, at det var rigtigt og mest hensigtsmæssigt ud fra mange grunde at overføre medhjælpernes feriebestemmelser fra medhjælperloven til ferieloven. Især synes jeg, at fru Grethe Philip og fru Hanne Budtz gjorde synspunkter gældende vedrørende de kvindelige medhjælperer, som var meget vigtige. Men vi forstod ganske tydeligt, at det især var partiet venstre, som stædigt og surt modsætter sig disse synspunkter. Det beklager vi meget, men vi håber, at den sunde fornuft snart må sejre også i dette spørgsmål. Derfor vil SF undlade at stemme vedrørende disse lovforslag.

Kjær Rasmussen: Som det er folketinget bekendt, havde VS til anden behandling stillet forslag om, dels at arbejdsmarkedets unge under 18 år fik forlænget ferien til 30 dage årligt, dels at folk med sundhedsfarligt arbejde skulle have ferien forlænget til 36 dage årlig. Disse forslag har folketinget overhovedet ikke behandlet seriøst, om end behovet for de foreslåede ændringer er stort. Vi er naturligvis utilfredse med folketingets indstilling i denne sag. Endvidere har VKR-partierne absolut villet have indført bestemmelsen om eventuel dikteret ferie i juleugen, hvilket VS heller ikke kan acceptere. Hertil kommer, at VKR-partierne heller ikke har villet ændre medhjælpernes situation.

På baggrund af denne modvilje mod nødvendige reformer vil VS undlade at stemme vedrørende begge de foreliggende ferieforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 136 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i medhjælperloven. (Forlængelse af ferie).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 164) findes i tidenden sp. 6920).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 135 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om offentlige indsamlinger.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 116) findes i tidenden sp. 7007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 148 stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 99) findes i tidenden sp. 2942, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2977).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Horn: Som det fremgår af betænkningen, er der under udvalgsarbejdet ikke fremkommet nogen oplysninger, som taler imod lovforslaget, sådan som det er fremsat. Det svarer jo til sædvane. Når vejdirektoratet er blevet enig med de kommunale og amtskommunale myndigheder m. fl., så kan der fremsættes et forslag, som er bygget op på et behovskriterium plus almindelig sund fornuft ud fra et trafikalt synspunkt. Vi kan derfor anbefale, at lovforslaget vedtages, som det er fremsat.

Der er fremsat et ændringsforslag. Det betragter vi som overflødig, idet lovgivningen både med hensyn til bebyggelsesplaner og vejlovgivning sikrer, at de synspunkter, der er tænkt dækket ind gennem ændringsforslaget, på forhånd er dækket ind. Det er først og fremmest et spørgsmål om, hvorvidt de kommunale myndigheder har vilje til at udnytte den gældende lovgivning og ikke falder for fristelsen til at være blødsødnene. Det kan i en række tilfælde dreje sig om arealer, som er overordentlig dyre, og derfor kan det måske være fristende, kan man sige, at være lidt bløde i koderne, men de myndigheder, som har ansvaret for denne lovgivning, bør også tænke på, at det er ikke alene et spørgsmål om, hvad det koster i dag, men det er også et spørgsmål om at skabe forhold, som giver et rimeligt miljø for kommende generationer, da disse anlæg ofte skal vare mere end to-tre generationer. Vi må altså mene, at det stillede ændrings-